

PACATUL A FORISME

SORIN CERIN

SORIN CERIN - PĂCATUL

SORIN CERIN

Păcatul

SORIN CERIN - PĂCATUL

Copyright © SORIN CERIN 2011 for Romanian version

Sorin Cerin. All rights reserved. No part of this publications may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, recording or otherwise, without the prior written permission of Sorin Cerin.

Manufactured in the United States of America

ISBN-13:
978-1461179436

ISBN-10:
1461179432

SORIN CERIN - PĂCATUL

1. Cine este mai bun decât Satan odată ce încearcă să-L distrugă prin mârșăvie și cinism?
2. Nu este lume mai bună decât propriul ei rău.
3. Cum totul este iluzie a vieții orice minciună poate fi adevăr precum orice Dumnezeu sau Satan poate fi minciună.
4. Cel care trăiește știe că va muri în lumea Lui Dumnezeu care luptă împotriva morții.

SORIN CERIN - PĂCATUL

5. Părăsindu-L pe Dumnezeu din noi ne părăsim pe noi înșine.
6. A-L separa pe Dumnezeu de Satan, înseamnă că întreaga răzbunare a Lui Dumnezeu aparține binelui de a distruge?
7. Uneori și distrugerea este un bine, precum Satan un Dumnezeu.
8. Cel mai mare rău este atunci când îl desparți total pe Dumnezeu de Satan spunând că toate crimele odioase ale religiilor este un bine divin dat de Dumnezeu pentru a-L distruge pe Satan care însemna mult mai puțin rău decât binele Lui Dumnezeu.
9. Nu aștept niciodată mai mult de la fața binelui sau a răului Lui Dumnezeu decât poate promite răul sau binele din El, lumii iluziei vieții mele.
10. Odată ce noi cunoaștem prin bine și rău, Dumnezeu nu poate fi numai bine ci trebuie să fie și rău.

SORIN CERIN - PĂCATUL

11. Cunoașterea înseamnă bine și rău, un Dumnezeu fără ele s-ar exclude pe sine și noi nu am mai avea noțiunea de Dumnezeu.
12. O fericire fără Satan ar fi ca și o mâncare fără de sare și piper.
13. Oare distrugând răul în totalitate nu distrugem și binele lui?
14. O lume unde ar prima numai binele ar fi cel mai mare rău.
15. Prin religie se înțelege înainte de toate, răzbunarea Lui Dumnezeu față de Satan, prin distrugere, crimă, și prea puțină fericire.
16. Dacă răul ar dispărea religia și-ar pierde scopul.
17. Religia este cel mai mare rău care se autopromovează ca fiind cel mai mare bine, în numele căruia orice abuz devine posibil.

SORIN CERIN - PĂCATUL

18. Cum unii oameni trăiesc prin meschinării, ce altceva le-ar putea da sens în viață în afară de religia binelui sacru care este esența minciunii?
19. Adevărata sacralitate este esența binelui care își înțelege propriul său rău și a răului care se regăsește deplin în bine.
20. Nu poți fi demiurg fără sacrificul răului transformat în bine.
21. Porțile răului sunt deschise de brațele binelui precum ale binelui de frumusețea răului.
22. Ar mai exista speranță fără de rău sau viață fără de crima binelui care este moartea?
23. Cât rău poate exista în binele făcut de Dumnezeu pentru a ne desăvârși în fața morții?
24. Oare cel ce crede în viață va reuși să moară viu?

SORIN CERIN - PĂCATUL

25. Înțelege mai înainte ce este neînțelesul și abia apoi înțelesul înțelegerii.
26. Binele luptă pentru a-ți împlini speranțele preamărindu-ți lăcomia, dorințele și viciile pe când răul luptă cu tine însuși. De partea căruia este Dumnezeu?
27. Nu există sacralitate și sfințenie fără balanța binelui și a răului din om.
28. Un Dumnezeu care nu ar cunoaște niciodată răul ci numai binele ar fi un Dumnezeu rău, fiindcă nu ne-ar lăsa să discernem binele lui.
29. Tot binele din lume nu ar însemna nimic fără cea mai mică frântură de rău.
30. Precum răul se naște din bine tot așa binele se naște din rău într-o lume a contrariilor unde cunoașterea stă pe pilonii binelui și a răului, frumosului și urâtului.
31. Fără de moarte viața nu ar exista. Astfel moartea devine viața veșnică.

SORIN CERIN - PĂCATUL

32. Ne tragem din veșnicia morții să putem muri în aceeași veșnicie având iluzia că trăim sau că împărțim cele două veșnicii în două prin viață.
33. Binele este un noroc al iluziei vieții pe când răul o necesitate a acestui noroc.
34. Un rău fără de bine este un rău înfrânt, tot astfel ar fi Satan fără de Dumnezeu.
35. Existența binelui și răului înseamnă cunoaștere iar necunoașterea lor înseamnă neant.
36. Orice paradis își are infernul său.
37. Limita binelui este întotdeauna acolo unde se conturează adevărul.
38. Fiecare liniște își are partea ei de larmă.

SORIN CERIN - PĂCATUL

39. Tăcerea nu poate fi de aur atunci când strigătul ei surd trece dincolo de propriul paradis.
40. Frumusețea unei flori nu constă în numărul petalelor ci în semnificația ei.
41. Dorul devine poartă spre absolut abia atunci când se scaldă în lacrimile iubirii.
42. Cât de dese sunt toamnele fericirii într-o viață unde iarba speranțelor este tăiată de destin?
43. Deseori orbul vede mai bine înțelepciunea și surdul aude genialitatea muzicii acestei lumi a deșertăciunii.
44. Toți cei care caută disperați fericirea sfârșesc în suferință.
45. Fericirea este primăvara dintr-o lume unde toamna poate ține o viață întreagă.

SORIN CERIN - PĂCATUL

46. Avem fericirea de a cunoaște suferința, deșertăciunea și nenorocul acestei lumi pierdute de Dumnezeu la loteria destinului.
47. Dumnezeu devine scut abia atunci când realizăm cât de orfani ne-am născut pentru a duce focul suferinței pe spinarea destinului vieții noastre.
48. Nu crede în pacea care nu declară război la rândul ei.
49. A fi, înseamnă totul acestei lumi. Toate celelalte verbe ar trebui să ne fie de prisos dacă nu am trăi într-o lume a durerii ce se dorește fericire.
50. Unica libertate adevărată a omului este visul.
51. Cum fiecare mare își are valurile ei, fiecare viață își are sorțile ei lovite de stânca existenței care-și amintește numărul reîncarnărilor.
52. Ce s-ar face pacea fără de război?

SORIN CERIN - PĂCATUL

53. Încotro bate vântul acestei lumi a ignoranței?
54. Viața este gardul pe care se reazemă moartea după ce vine de la crâșma destinului.
55. Nu există moarte mai grea decât viața fără viață de apoi.
56. Întunericul este lumina Luminii, precum lumina este lumina întunericului.
57. Binele făcut de Satan omenirii nu este cu nimic mai prejos decât binele creat de Dumnezeu, precum răul creat de Dumnezeu omenirii este același rău ca și cel făcut de Satan fiindcă nu are importanță cine face binele sau răul ci doar faptul că acestea sunt bine și rău.
58. Oricâte căi ai alege spre moarte aceasta va rămâne una singură, în clipa destinului tău.
59. Dumnezeu cunoaște adevărul absolut și cunoașterea absolută fiindcă altfel n-ar mai fi Dumnezeu. Astfel

SORIN CERIN - PĂCATUL

știe foarte bine cum să-L înlăture pe Satan. De ce nu o face? Răspunsul ar fi că-I este necesar.

60. Cum în Dumnezeu există un Satan, tot așa și în Satan există un Dumnezeu.

61. Libertatea prostiei diferă de cea a înțelepciunii.

62. Zilnic trecem prin tărâmul morții prin vise.

63. Trăim într-o lume prea mică față de Cuvântul atât de mare a Lui Dumnezeu pe care nu-l putem înțelege niciodată cu adevărat.

64. Amintirea este curcubeul inimii după ploaia de lumină a unui prezent ce a devenit trecut.

65. M-aș pierde în lumina inimii tale pentru a călători prin eternitatea universului iubirii.

66. Nu există noapte care să nu aibă ziua ei.

SORIN CERIN - PĂCATUL

67. Adeseori liniștea este zarva gândurilor.

68. Pentru a învinge înainte de toate luptă-te cu tine însuși.

69. Viața este lacrima Destinului.

70. Cu toate că trăim iluzia vieții, că nu cunoaștem adevărul absolut ne e teamă de necunoscut și astfel ne e teamă de noi care suntem cel mai mare necunoscut pentru noi înșine.

71. Ce s-ar face Dumnezeu dacă ar eradica teama din oameni?

72. Nu poți fi pierzant dacă te-ai înfrânt pe tine însuși.

73. Viața este o luptă nedreaptă între iubirile inimilor noastre și moarte.

SORIN CERIN - PĂCATUL

74. Dumnezeu ne-a dat inima pe când Satan lira la care să ne cântăm dezamăgirea inimii.
75. Ce s-ar face speranțele fără vise, iar dorul fără ambele?
76. Încotro? Spre nicăieri. Iată sensul acestei lumi.
77. Destinul este marele amăgitor al vieții.
78. Cea mai importantă monedă a acestei lumi este clipa pe care o folosim cu toții de la naștere la moarte.
79. Cât de mare poate fi viața în fața eternității morții pentru ca moartea să o poată înțelege?
80. Veșnicia este ceea ce nici măcar nu putem percepe dintr-o clipă.
81. Minciuna absolută nu este mai puțin adevărată decât adevărul absolut.

SORIN CERIN - PĂCATUL

82. Cât este adevăr și cât minciună în visele și speranțele noastre?
83. Adevărul este calea spre lumină iar minciuna ochelarii de soare care ne ajută să vedem calea.
84. Dulceața minciunii este dată de amăreala adevărului de fiecare dată.
85. Dacă adevărul este o stare de fapt, minciuna este o artă.
86. Cât de artist a fost Dumnezeu încât să ne facă să credem că iluzia vieții este adevărul acestei lumi?
87. Minciuna va măsura de fiecare dată cu propria ei balanță adevărul.
88. Cât adevăr conține Cuvântul Lui Dumnezeu care a făcut lumea odată ce trăim iluzia vieții?

SORIN CERIN - PĂCATUL

89. Minciuna este liantul care conservă adevărul ce va ieși cândva la iveală mai strălucitor decât înainte.
90. Dacă Dumnezeu urăște minciuna înseamnă că nu dorește ca adevărul să strălucească înaintea ei.
91. Fără minciună, adevărul ar fi inexistent.
92. Pacea dintre adevăr și minciună se numește plăcere.
93. Nu poate exista minciună care să nu stimeze adevărul care i-a dat viață.
94. Între adevăr și minciună există un pod care se numește conștiința noastră și pe care-l traversăm întreaga noastră viață spre a învăța să murim.
95. Numai minciuna poate înțelege cu adevărat sensul giratoriu al adevărului care a născut-o.

SORIN CERIN - PĂCATUL

96. Adevărul este părintele minciunii precum minciuna mama adevărului.
97. Adevărul lumii noastre s-a născut din minciuna creației ce a zămislit iluzia vieții.
98. Fără minciună toate spațiile infinite ale adevărului s-ar contopi într-un singur punct fiindcă minciuna ca opus al adevărului absolut infinit ce pleacă de la un punct este esența infinitului care se raportează la acel punct opunându-se lui.
99. Dumnezeu-Satan, Bine-Rău, Spațiu-Timp, Adevăr-Minciună, toate fac parte din dualismul conștiinței noastre fără de care nu am putea exista iar a lupta împotriva unora înseamnă a da sens iluziei vieții din ce în ce mai mizeră dacă nu vom ști să înțelegem dualismul luat ca atare.
100. A crede numai în bine și a lupta împotriva răului este ca și cum ai crede numai într-o jumătate din Dumnezeul tău sau din tine.

SORIN CERIN - PĂCATUL

101. Răul din tine nu este doar ceea ce numești tu ca fiind rău ci poate fi și ceea ce numești ca fiind bine.
102. Nu poți cunoaște adevărul fără de minciună și nici minciuna fără de adevăr.
103. Cunoașterea este țesătura din adevăr și minciună purtată de iluzia vieții noastre pe muntele abrupt al Destinului care se prăbușește de fiecare dată în moarte.
104. Când ne-am născut am murit undeva în moarte iar când vom muri în viață vom renaște în moarte.
105. Adevărata biserică și religie ar trebui să se închine atât binelui cât și răului pentru a merge pe calea perfecțiunii și al adevăratului bine al acestei omeniri.
106. Absurdul s-a născut atunci când omul a crezut numai în bine, luptând împotriva răului și a binelui din bine.
107. Doar cel ce nu crede în întuneric nu vede lumina.

SORIN CERIN - PĂCATUL

108. Viața este miracolul care ne pregătește pentru moarte.
109. Fără cunoaștere nu există viață sau moarte.
110. Născutul care nu poate cunoaște nu s-a născut.
111. Esența vieții stă în teama de moarte care este teama de a-ți pierde cunoașterea.
112. Câtă moarte i-ar fi necesară vieții pentru a deveni eternă prin teama de moarte?
113. Un om fără Dumnezeu este ca o literă fără cuvânt.
114. Pasiunea este arta de a te contopi cu absurdul acestei lumi.
115. O lume fără lacrimi ar fi mult mai tristă.

SORIN CERIN - PĂCATUL

116. Iubirea este o pană care și-a pierdut aripa în lumea deșertăciunii.
117. Doar cel ce se rătăcește în deșertul viselor poate fi cu adevărat fericit în această lume a absurdului.
118. Deseori suntem mai atrași de carnea care ne acoperă sufletul decât de noi înșine.
119. Câte universuri au murit odată cu fiecare om?
120. Cimitirele există numai pentru cei vii care le cunosc.
121. Înainte de naștere existam doar ca un destin pentru această lume unde suntem predestinați să murim uitând totul?
122. Un univers, o naștere, o viață și o moarte dacă nu sunt cunoscute nu există.

SORIN CERIN - PĂCATUL

123. Prin moarte devenim absenți de viață, uitând-o cu desăvârșire. Astfel față de eternitatea morții viața nici măcar nu a existat vreodată, decât ca și un vis, în cazul că-l vom reaminti.
124. Adevărata credință a omului ar trebui să fie în el însuși și în moartea pentru care se pregătește o viață întreagă.
125. Cumpătarea este deseori orfană de fericire.
126. Destinul este poarta care lasă să intre viața pentru a cunoaște moartea.
127. Nu ne naștem pentru a trăi la nesfârșit ci pentru a muri.
128. În fața vieții doar moartea poate decide dacă aceasta există cu adevărat sau nu.
129. Cu toții aspirăm spre ideal fără să înțelegem că adevăratul ideal al acestei vieți este moartea.

SORIN CERIN - PĂCATUL

130. Doar cel ce nu caută fericirea o va găsi cu adevărat.
131. Deșertăciunea este lacrima dorului de moarte al vieții.
132. Nu există eternitate fără viața care să o privească, murind pentru ea.
133. În afară de steaua ta universul mai are multe alte stele care se nasc și mor odată cu tine.
134. Regretul este valul care înțelege tăria stâncii destinului de care se lovește.
135. Politica este arta de a mânui minciuna.
136. Absolutul libertății acestei vieți rămâne moartea.
137. Numerele sunt treptele viselor iluziei vieții.

SORIN CERIN - PĂCATUL

138. Câte vise ar trebui să devină realitate pentru a trăi într-o lume a fericirii?
139. Numai timpul poate înțelege nașterea vieții și a morții.
140. În spatele libertății se află întotdeauna compromisul.
141. Roua dimineții este lacrima nopții.
142. Obsesia este a doua natură a vieții după compromis.
143. Înfrânge-te pe tine însuși pentru a fi fericit.
144. Nu există luptă fără învingător chiar dacă tu ești pierzantul.

SORIN CERIN - PĂCATUL

145. Aspirația este o cale spre amăgire atunci când nu te cunoști îndeajuns.
146. Cum nu există cer care să-și piardă bolta la lozul necâștigător al iluziei vieții, tot așa nu există om care să nu se nască pentru a muri.
147. Dumnezeu devine Destin abia când Destinul se împlinește prin Dumnezeu în Dumnezeu.
148. Nu există Destin fără Dumnezeul care să-L cunoască înainte de a fi existat cunoașterea noastră.
149. Destinul este visul Lui Dumnezeu care unește neființa de ființă prin moarte.
150. Câte pagini de istorii s-au scris de către Destin pentru cei care au fost sau vor urma să se nască, unind viitorul cu trecutul în Prezentul etern care este Dumnezeu.
151. Mulți își doresc viață veșnică uitând că marea izbăvire este moartea.

SORIN CERIN - PĂCATUL

152. Cu ce este mai fericit mortul bogat față de cel sărac la răscrucea unde Destinul se întâlnește cu Dumnezeu?
153. A-ți respecta viața înseamnă să lupți cu tine însuși iar a respecta moartea, să fi tu însuși opera Lui Dumnezeu.
154. Întreaga eternitate a morții ar păli dacă nu ar exista viața care să o nască.
155. Nu poate exista Dumnezeu fără cunoaștere și destin.
156. Prin cunoaștere, Dumnezeu s-a privit pe El însuși.
157. Dumnezeu atunci când a cunoscut lumea a intuit-o cu instinctul creator al evenimentului primordial ce a născut existența.
158. Suntem un dar al iluziei vieții pentru Destin.

SORIN CERIN - PĂCATUL

159. Câtă forță trebuie să fi avut Dumnezeu când a creat lumea știind cât de mult vor suferi oamenii în ea?
160. Adevăratul paradis este cel în care te simți liber oricât de încătușat ai fi.
161. Nu există moarte care să nu se fi născut din viață.
162. Care Satan nu-și are Dumnezeuul Lui creator?
163. Un Dumnezeu care nu putea să prevadă că în viitor va apărea și Satan ori este un Dumnezeu incapabil ori impostor.
164. Tipul de societate în care trăim este creată de relația pe care o avem cu Dumnezeuul care sălășluiește în fiecare dintre noi.
165. Viața caută culmi din ce în ce mai înalte pentru a reuși să nască moartea unde nici măcar nu te aștepți.

SORIN CERIN - PĂCATUL

166. Dacă părintele morții este viața, atunci cine sunt bunicii ei?
167. Ce mult trebuie să suferim în această lume pentru a putea reuși să murim.
168. Fără păcat biserica ar dispărea.
169. Între bine și rău trebuie să existe un echilibru altfel orice abuz de bine sau rău devin rele prin dezechilibru.
170. Lumea este o mare minciună care devine un mare adevăr prin ea însăși.
171. Nu există paradis fără cunoaștere.
172. Cunoașterea este lumea ființei.
173. Ce poate fi dincolo de cunoaștere, dincolo de moarte?

SORIN CERIN - PĂCATUL

174. O viață fericită este o viață care s-a împrietenit cu suferința.
175. Civilizația este un cod de norme al compromisului uman față de suferință.
176. Cred în Dumnezeu dar nu și în religie, deoarece Dumnezeu este prezent în fiecare din noi acolo unde religia absentează de cele mai multe ori.
177. În fața morții pentru care ne-am născut ce altceva rămâne din noi dacă nu suferința, fericirea, iubirea și ura vieților noastre, binele și răul, Dumnezeu și Satanul din noi?
178. Dacă nu am gândi dual prin bine și rău ci cu mai multe opusuri, alături de Dumnezeu și Satan ar mai fi și alți opuși lor.
179. Religia fost întotdeauna cântarul libertății, dar a folosit greutate false.

SORIN CERIN - PĂCATUL

180. Religia este despărțită de credință prin adevăr și minciună.
181. Nu există religie neadevărată, precum nu există minciună neadevărată.
182. O minciună adevărată este mai adevărată decât un adevăr în această lume a iluziei vieții.
183. Atunci când se află teama între adevăr și minciună se naște democrația.
184. Nu există democrație democratică ci doar democrație.
185. Democrația este liberul arbitru al iluziei vieții și al suferinței.
186. Esența democrației trebuie căutată în totalitarism.
187. Religia este dictatura binelui obligatoriu.

SORIN CERIN - PĂCATUL

188. Arta este cearta spiritului cu pasiunea.
189. Natura omului este o alianță dintre mistere și capricii a Luminii Divine din noi.
190. Însingurarea este o eclipsă a spiritului care nu se regăsește îndeajuns în propriul sine.
191. A înțelege lumea înseamnă a închide ochii și a cunoaște universul infinit din tine.
192. Cum poate fi viața mai de preț decât moartea odată ce i se dedică în totalitate?
193. Păcatul este un compromis făcut între bine și rău.
194. Adevărata josnicie umană nu o găsești nici la hoți și nici la criminali ci în religie.

SORIN CERIN - PĂCATUL

195. Crede în Dumnezeu dar nu în politica credinței care este religia.
196. Iubirea stă numai în Dumnezeu din tine și de aceea când doi oameni se iubesc Dumnezeu se regăsește prin ei pe sine.
197. Nașterea este legământul ființei cu moartea..
198. O lume fără Dumnezeu este o lume care nu s-a născut niciodată.
199. Speranța este floarea gândului.
200. Orb nu este cel fără de vedere ci cel care nu-și vede Lumina Divină a sufletului său.
201. Păcatul original este cheia prin care religia îl ține închis pe adevăratul Dumnezeu.
202. Nebun este cel ce vrea să-și schimbe destinul, trecutul și Dumnezeu din el.

SORIN CERIN - PĂCATUL

203. Limita dintre Dumnezeu și Satan, Bine și Rău se numește adevărul absolut al minciunii adică iluzia vieții.
204. Dacă Dumnezeu L-ar învinge pe Satan ar trebui imediat să-L reinventeze pentru a nu distruge lumea binelui și a răului.
205. O lume unde am cunoaște numai binele ar fi o lume extrem de rea , o lume unde am tânji după puțin rău.
206. Viața este o repetiție a absurdului înaintea morții.
207. Păcatul este libertatea voinței care se crede necesitate.
208. Prin păcat lumea a devenit un acvariu închis adevăratelor aspirații și fericirii.
209. Păcatul nu este nici rău și nici bun ci necesar celor ce pretind că guvernează binele.

SORIN CERIN - PĂCATUL

210. Păcatul este sângele bisericii care a întrupat societatea mizeră contemporană.
211. Prin păcat Satan se apropie de Dumnezeu devenind mai uman.
212. Păcatul este pâinea religiei.
213. Cred în păcat dar și mai mult cred în cei care-i recunosc importanța.
214. A lupta împotriva păcatului cu un păcat nerecunoscut, înseamnă esența religiei.
215. O lume fără de păcate ar fi o lume fără Dumnezeu.
216. A lupta împotriva păcatului înseamnă a lupta înainte de toate împotriva Lui Dumnezeu atoateștiitorul și abia apoi împotriva Satanei.

SORIN CERIN - PĂCATUL

217. Păcatul nu este o vină ci un scop devenind vină abia când scopul devine împlinit și lovește creația.
218. Cred în raportarea păcatului la bine cu condiția ca apropierea de bine să nu se facă cu un rău și mai mare.
219. Și în paradisul unde nu ar exista nici un rău, păcatul ar trebui neapărat reinventat devenind din păcatul răului, păcatul binelui.
220. Păcatul este legea care te lasă să lupți împotriva ei iubind-o.
221. Credința în păcat a fost înainte de toate prima religie.
222. Păcatul s-a născut odată cu pasiunea și va muri odată cu omul și Dumnezeu.
223. Păcatul este cea mai de preț lege a naturii care echilibrează binele cu răul, frumosul cu urâtul și sacrul cu profanul.

SORIN CERIN - PĂCATUL

224. Păcatul este prăpastia a cărei adâncime a fost uitată de Dumnezeu la facerea lumii.
225. Între păcat și Destin există o legătură care se numește viață.
226. Fără păcat viața nu ar mai naște moartea, visul și speranța propriilor sale iluzii.
227. Păcatul este împlinirea Lui Dumnezeu prin om a cărui viață se teme de Satan.
228. Păcatul este suferința binelui care se vrea stăpânitor peste întregul rău, luând el însuși partea răului.
229. Cel care scapă de păcat păcătuiește de prea mult bine.
230. Păcatul este șansa acestei lumi de a scăpa din închisoarea binelui.

SORIN CERIN - PĂCATUL

231. Fără de păcat nu ar exista libertate.
232. Păcatul originar al lumii stă în dorința ei de libertate.
233. Păcatul este marea șansă a omenirii de a deveni liberă și independentă de asuprirea unei societăți al binelui dozat și administrat cu forța.
234. Păcatul este balanța Dumnezeuului din noi.
235. Fără păcat toate visele și speranțele s-ar ofili.
236. A păcătui este un lucru rău dar și mai rău este a dori binele cu forța prin crime, fărădelegi și asuprire.
237. Păcatul este forța vitală a binelui prin care se sacrifică răul.

SORIN CERIN - PĂCATUL

238. E adevărat că gradele păcatului sunt diferite fiindcă și treptele binelui sunt diferite.
239. Primul pas de a-L întâlni pe Dumnezeu din tine este să-Ți recunoști păcatele, să le înțelegi și să le iubești ca și cum ar aparține Dumnezeului din tine. Abia atunci vei reuși să treci la păcate mai ușoare de la cele grele.
240. Păcatul este contrabalanta mântuirii, precum mântuirea devine păcatul binelui, păcatul rămâne păcat al răului.
241. Să ne ferească Dumnezeu de cei care transformă mântuirea din păcat al binelui în păcat al răului.
242. Orice simbol poate fi folosit în credință și încărcat cu energii spirituale, important este să știm cum privim păcatul prin intermediul acestor energii.
243. Umilința devine un păcat când se desfășoară sub stindardul binelui fiindcă ființa nu a fost creată de Dumnezeu pentru a fi umilită.

SORIN CERIN - PĂCATUL

244. Viața se trage din păcat, din balanța binelui și a răului a Lui Dumnezeu și Satan, de care are nevoie moartea spre care ne îndreptăm.
245. Fără păcat viața ar deveni fără de ea însăși.
246. Păcatul devine cel mai adesea, pacea dintre profan și sacralitate.
247. Prin păcat Dumnezeu a învățat umanismul.
248. Umanismul este scala de valori a păcatului.
249. Un om fără de păcat este un om care nu se poate naște om dintr-un Dumnezeu care a păcătuیت lăsându-ne într-o lume a păcatului fiind atoateștiitor.
250. Păcatul Lui Dumnezeu prin care bate, ucide sau torturează se numește dreptate în lumea plină de păcate a omului.

SORIN CERIN - PĂCATUL

251. Păcatul este lumina societății care poartă ochelarii de cal ai religiei.
252. Păcatul te învață mult mai multe decât orice alt profesor.
253. Cum Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută sunt cunoscute de Dumnezeu tot și așa Păcatul Absolut îi aparține Lui Dumnezeu.
254. Păcatul este cântarul cel mai prețios al adevărului.
255. Păcatul te surprinde abia atunci când ești prea îndepărtat de Dumnezeu sinelui tău.
256. Societatea a devenit paranoică fiindcă a luptat împotriva păcatului cu un păcat și mai mare numit: Religie.
257. Păcatul este seva vieții.

SORIN CERIN - PĂCATUL

258. Adevăratul bine va veni atunci când vom înțelege păcatul fără însă a ne apropia prea mult de el.
259. Păcatul este o balanță. Nu o atinge când cântărești dar ai grijă de ea.
260. Numai prin păcat visul de aur al omenirii poate deveni realitate.
261. Unde este păcatul morții?
262. Care libertate poate fi denumită păcat fără a fi lăsată de Dumnezeu?
263. Nimeni nu poate înțelege Păcatul Absolut fără de Dumnezeu!
264. În care ordine au fost Păcatul, Minciuna, Adevărul și Dreptatea lăsate de Dumnezeu?
265. Cine suntem noi fără de păcat?

SORIN CERIN - PĂCATUL

266. Alături de păcat dreptatea reușește să renască mai adevărată decât lângă adevăr.
267. Doar păcatul poate spune lucrurilor pe nume.
268. Nu există inimă care să bată fără de păcat.
269. Unde se află păcatul vei găsi și adevărul în această lume.
270. Care zâmbet ar mai rămâne neînghețat fără de păcat?
271. La poalele păcatului caută întotdeauna adevărul.
272. Nu există absolut fără de păcat precum nu există limită fără de adevăr.
273. Care sinceritate și-a uitat vreodată păcatul?

SORIN CERIN - PĂCATUL

274. Există iubire fără de păcat?
275. Ce ar fi făcut Dumnezeu din om înainte de păcat?
276. Cine nu s-a regăsit în păcat și s-a pierdut în păcatul Lui Dumnezeu?
277. Câte gafe a recunoscut păcatul și câte pocăința?
278. Arată-mi un adevăr fără de păcatul minciunii și am să te cred.
279. Dacă moartea e un păcat, viața este un sacrilegiu.
280. Libertatea păcatului este minciuna morții.
281. Nu există speranță fără de păcat care să nu dorească adevărul păcatului.

SORIN CERIN - PĂCATUL

282. Cine nu crede în păcat se pierde la ruleta inconstientă a minciunii propriului său sine.

283. Ne hrănim cu păcat pentru a putea înțelege adevărul.

284. Școala păcatului este dreptatea.

285. O moarte fără de păcat este o moarte fără o viață care să o fi născut-o!

286. Nu suntem născuți pentru a fi perfecți ci pentru a reuși să păcătuim pentru a învăța să murim!

287. Cartea păcatului se deschide mereu numai la pagina adevărului despre viață.

288. Nu există nori fără de senin cum nu poate trăi păcatul fără de adevărul perfecțiunii altui păcat.

SORIN CERIN - PĂCATUL

289. Perfecțiunea este un păcat care nu a reușit să se scalde în adevărul vieții noastre.
290. Între păcat și adevăr se ascunde inima care trebuie să iubească.
291. Ne lipsim de orice adevăr pentru o fărâmbă de păcat al iubirii.
292. Și care ar fi speranța păcatului, în afară de iubire, dor și nemurire?
293. Dorința este fecioara neprihănită a păcatului care naște din inima Lui Dumnezeu mântuirea.
294. Nu există singurătate fără de păcat.
295. Suntem la fel de sinceri pe cât de adevărat este păcatul din noi.
296. Ce s-ar face păcatul fără de nașterea care ne garantează moartea?

SORIN CERIN - PĂCATUL

297. Încotro ar mai merge păcatul dacă nu am înțelege adevărul dreptății?
298. În păcat întinerești moartea ce s-a născut prin tine.
299. Prin păcat viața devine adevăr iar adevărul minciună.
300. Înaintea păcatului se află moartea care ți-a acceptat nașterea de a deveni un om.
301. Cine-și lasă păcatul pentru a deveni binele Dumnezeului pe care nu îl înțelege?
302. Nu există păcat fără vina Lui Dumnezeu.
303. Doar prin păcat învățăm poezia oceanului gândirii.
304. Care păcat nu s-a pierdut pe sine în adevăr?

SORIN CERIN - PĂCATUL

305. Am devenit păcat care învață să moară prin propria lui naștere într-o lume a deșertăciunii.
306. Părinții păcatului sunt binele și răul acestei existențe.
307. Nu pot permite păcatului să devină adevăr fiindcă astfel ar înțelege însemnătatea Satanei.
308. Absolut orice cunoaștem este un adevăr, chiar și păcatul de a ne fi născut între Dumnezeu și Satana.
309. Nu putem îndrepta un păcat fără să-l înțelegem mai întâi.
310. Orice păcat este o cărămidă a acestei lumi la fel ca și orice bine.
311. A asupra sau a nu asupra păcatul prin păcat?

SORIN CERIN - PĂCATUL

312. Păcatul nu poate fi ucis decât prin păcat, chiar dacă cel din urmă se numește bine.

313. Oare tu lume a păcatului cunoști cu adevărat sacrul fără a ști adevărul absolut?

314. Nu există păcat fără binele său.

315. Cât păcat este necesar acestei lumi pentru atât de mult bine cât se află în ea?

316. Fără păcat binele nu ar mai avea un scop.

317. Păcatul este liberul arbitru al binelui precum binele al păcatului.

318. Deșertăciunea lumii stă în păcatul de a vrea binele cu orice preț.

319. Libertatea se sprijină pe păcat și speră la bine.

SORIN CERIN - PĂCATUL

320. Frumusețea este esența păcatului spălată cu apa binelui.
321. Ar mai exista omenirea fără păcatul de a dori fructul interzis?
322. Fiecare păcat își are la rândul lui propriul său păcat devenind un bine față de acesta din urmă.
323. Iubirea este puntea dintre bine și păcat, unde învinge de fiecare dată: Păcatul.
324. Nu poți cunoaște fără de păcatul binelui sau al răului.
325. Cunoașterea este diamantul păcatului și țărâna sacralui.
326. Sacrul și profanul sunt două ipostaze ale păcatului absolut văzut din două unghiuri diferite.

SORIN CERIN - PĂCATUL

327. Păcatul devine sacru atunci când necesitatea lui la nivel social este atât de mare încât se transformă în bine.
328. Adevărul iluziei vieții este un păcat al profanului care devine sacru prin necesitatea lui.
329. Ce mult păcat avem nevoie în iubire?
330. Păcatul este moneda forte prin care lumea își plătește propriul ei adevăr.
331. Viața fără de păcat este ca și timpul fără de clipe.
332. Cel ce spală mizeriile acestei lumi este păcatul prin binele său.
333. Păcatul înțelege mai bine speranțele omului decât orice altceva.
334. Prin păcat omul a devenit mai bun.

SORIN CERIN - PĂCATUL

335. Păcatul a născut sacralitatea care a păcătuït la rândul ei dorind să se mențină astfel.
336. Păcatul este realitatea acestei lumi pe când sacralitatea mirajul ei.
337. Păcatul este floarea iubirii.
338. Nu ar fi existat cele șapte minuni ale lumii fără de păcat.
339. Dorul este inima păcatului care bate eternitatea sacră a clipei ce nu dorește să-și mai arate intimitatea de altădată.
340. Care spirit nu s-a întrupat prin păcat pentru a deveni sacru?
341. Oare nu este un păcat că toate frumusețile acestei lumi sunt trecătoare la fel ca și țărâna din noi pe care o îngrijim o viață întreagă?

SORIN CERIN - PĂCATUL

342. Păcatul este diadema fericirii.
343. O lume care-și uită păcatele este o lume moartă.
344. Spiritul păcatului este mai sacru decât cel al sacralității fiindcă întreaga sacralitate s-ar murdări dacă nu ar exista apa vie a păcatului care să-i spele spiritualitatea.
345. Cheia existenței acestei lumi stă în păcatul care spală binele.
346. O fericire fără păcat ar fi o fericire limitată.
347. Cunoașterea este un mare compromis între păcatele binelui și cele ale răului.
348. Păcatele binelui sunt adeseori cele mai grele dintre păcate.

SORIN CERIN - PĂCATUL

349. Păcatul binelui se confruntă mereu cu cel al răului determinând spiritualitatea cu sacrul și profanul ei.
350. Religiile sunt mari păcate ale binelui acestei lumi.
351. Sacralitatea se identifică prin păcatele binelui iar profanul prin cele ale răului.
352. Păcatele binelui nu sunt cu nimic mai prejos decât cele ale răului doar că ele devin mai necesare omenirii.
353. Adevărul Absolut al cunoașterii stă în lupta dintre păcatele binelui și cele ale răului.
354. Dacă binele nu ar păcătui ar deveni obligatoriu rău.
355. Dacă răul nu ar păcătui ar deveni un bine iar binele ar fi eclipsat de răul proaspăt devenit bine.
356. Lumea este diferența dată de păcatele binelui și cele ale răului.

SORIN CERIN - PĂCATUL

357. Nu există pace fără păcat.
358. Dumnezeu este pacea dintre păcatele binelui și cele ale răului din om.
359. Iubirea este echilibrul apropiat perfecțiunii dintre păcatele binelui și cele ale răului din noi.
360. Atunci când păcatele binelui înving trăim iluzia vieții de a fi mai apropiați legilor firii.
361. Păcatul morții este viața.
362. Păcatul suferinței este nevoia de fericire.
363. Păcatul Satanei este Dumnezeu.
364. Păcatul Lui Dumnezeu este Satan.

SORIN CERIN - PĂCATUL

365. Păcatul binelui este perfecțiunea.
366. Păcatul răului este imperfecțiunea.
367. Prin păcat binele își regăsește perfecțiunea în imperfecțiunea răului.
368. Păcatul este sublimul apus al binelui care nu mai este perfect de prea multă perfecțiune.
369. Fără păcat nu ar exista echilibru.
370. Prin păcat viața se dedică morții născându-se.
371. Păcatul este școala la porțile căruia bat o puzderie de clipe pentru a reuși să iasă numai una singură: clipa morții.
372. Păcatul este legenda care se sfârșește de fiecare dată în moarte.

SORIN CERIN - PĂCATUL

373. Fără păcat am mai fi vreodată buni sau răi?
374. Păcatul face parte din condiția umană și orice alungare a lui va duce la alungarea umanului din om.
375. Înainte de a-L înțelege pe Dumnezeu, trebuie să înțelegi păcatul.
376. Păcatul este soarta Destinului acestei lumi.
377. Păcatul este singurul care nu are opus fiindcă și binele și răul își au propriile lor păcate.
378. Tot ce este în această lume este un păcat.
379. Păcatele suferințelor nu sunt cu nimic mai grele decât cele ale fericirilor.
380. Toate păcatele lumii stau în puterea Lui Dumnezeu.

SORIN CERIN - PĂCATUL

381. Nu există Satan care să nu fie creat de Dumnezeu.
382. Păcatul îți dă libertatea de a fi tu însuți înainte de toate.
383. Prin păcatul binelui am săvârșit cele mai cumplite atrocități în istorie.
384. Istoria este biblia păcatelor omenirii.
385. Și lipsurile sunt un mare păcat dar nu atât de mare precum avuțiile.
386. Sensul vieții se regăsește deplin numai în păcat.
387. Dumnezeu din tine nu te învață cum să păcătuiești ci cum să-ți gestionezi păcatele.

SORIN CERIN - PĂCATUL

388. Păcatul păcatelor este blestemul fiindcă-L implică pe Dumnezeu.
389. Păcatului viitorului este trecutul precum al trecutului viitorul.
390. Păcatul nemuririi stă în moarte.
391. Păcatul spațiului este timpul care-l face finit iar al timpului, propriul său spațiu.
392. Nu există păcat care să nu implice evenimentul primordial al Universului în desfășurarea sa.
393. Păcatul este veșnicia care a dorit să-și cunoască propriile sale orizonturi scrutând stelele nemuririi cu speranțe dovedite deșarte.
394. Deșertăciunea acestei lumi constă în faptul că asupra unui păcat cum este cel al existenței, cade un alt păcat, cel al cunoașterii determinând lumea.

SORIN CERIN - PĂCATUL

395. Păcatul existenței este inexistența a tot ceea ce ar fi trebuit să existe precum al cunoașterii, tot ceea ce ar fi trebuit cunoscut.
396. Păcatul speranței este orizontul ce nu va putea fi cuprins în palmele bătătorite de suferințe ale omului.
397. O stradă plină de lume. Peste un secol toți acești oameni nu vor mai exista. Câte păcate nu vor muri odată cu ei?
398. Ne naștem odată cu păcatul pentru a păcătui deschizând porțile morții și înșelând astfel viața fără voia noastră.
399. Păcatul este cântecul de sirenă al gândului.
400. Păcatul este planeta care se numește omenire.
401. Păcatul este întruparea cunoașterii fără de care lumea nu ar exista.

SORIN CERIN - PĂCATUL

402. Câte stele sunt în Univers care odată se vor stinge păcătuind astfel înaintea existenței ce credea undeva cândva în strălucirea lor?
403. Doamne, oare nu ai găsit nimic altceva care să înlocuiască păcatul în lumile existenței?
404. Existența este înainte de toate un mare păcat.
405. Un Satan fără Dumnezeu s-ar autodistrage precum un Dumnezeu fără Satan. Atunci putem spune că păcatele binelui sau ale răului nu se nasc unele pe altele?
406. Păcatul cel mai mare al binelui este iubirea și al răului, ura.
407. Păcatul este un eveniment care va rămâne în inima acestei existențe.
408. Și marile iubiri își au marile lor păcate.

SORIN CERIN - PĂCATUL

409. Un om care nu poate păcătui este un om care nu poate cunoaște.
410. Sfinții sunt suflete care au devenit inimi, care lasă să pătrundă în locul cunoașterii pline de păcat puritatea intuiției și a simțirii în Dumnezeu.
411. Păcatul este o trăsătură de caracter fără de care spiritul ar deveni țărână.
412. Natura umană înseamnă natura păcatului.
413. Păcatul este adevăratul liber arbitru a omului fiindcă liberul arbitru al cunoașterii este păcatul iar lumea omului nu poate exista fără cunoaștere.
414. Iubirea este aripa fără de zbor ce pare că și-a pierdut propriul destin sfâșiind această lume a păcatului.
415. Un păcat mântuit este un păcat salvat.

SORIN CERIN - PĂCATUL

416. Nu există mântuire fără de păcat și care să nu se facă prin păcat.
417. Ce-ar mai fi speranța și iubirea fără de păcat?
418. O lume fără de păcat este o lume fără de ea însăși.
419. Cum totul este un păcat prin cunoaștere , orice lucru se asociază cu păcatul devenind el însuși păcat.
420. Între mântuire și păcat unica diferență constă în modul de a administra plăcerea și pasiunea.
421. Păcatul naște pasiunea care la rândul ei deschide sau închide porțile mântuirii, devenind sacră sau profană.
422. Care singurătate nu-și are păcatul ei chiar și atunci când conversezi cu Dumnezeu din tine.
423. Nu-l vei putea apropia pe Dumnezeu decât prin păcat, cunoscându-L!

SORIN CERIN - PĂCATUL

424. Alături de păcatul binelui se va alipi de fiecare dată buna intenție care deseori poate fi nocivă.
425. Câte crime nu a comis păcatul binelui ce a dorit cu orice preț să-și lase amprenta asupra omului, învingându-i deseori voința.
426. Valurile păcatului se sparg etern de voia Lui Dumnezeu.
427. Nu există păcat săvârșit fără de Dumnezeu.
428. Disperarea este o limită a păcatului.
429. Un univers există odată ce este cunoscut deci numai prin păcatul cunoașterii.
430. Existența este inima păcatului.

SORIN CERIN - PĂCATUL

431. O lume fără de păcat este o lume care nu există, pierzându-și unicul ei liber arbitru.
432. Păcatul este liberul arbitru al iluziei vieții noastre prin care ne raportăm atât la noi înșine cât și la Univers.
433. Nu există păcat păcătos cum nu există mântuire mântuită cum nu există bine sau rău, cum nu există lumea decât prin păcatul primordial care este esența evenimentului primordial al Universului.
434. Liberul arbitru este o iluzie care în realitate nu există, fiind de fapt păcatul prin care ne raportăm la lumea iluzorie din jurul nostru.
435. Liberul arbitru este păcatul ce nu poate fi schimbat de om iar omul nu poate nici măcar să posede acel liber arbitru cum crede el datorită iluziei vieții fiindcă omul nu poate să posede sau să administreze destinul păcatului și nici păcatul în sine. Omul poate doar atinge păcatul și atât.
436. Păcatul ne apare total deformat în iluzia vieții noastre în loc să devină ceea ce este și anume liber arbitru.

SORIN CERIN - PĂCATUL

437. Sfinții luptând împotriva păcatului, luptă împotriva liberului arbitru posedat de iluzia vieții noastre.
438. Destinul s-a întrupat prin păcatul care i-a dat naștere.
439. Păcatul este sensul și rațiunea de a fi al Destinului.
440. Păcatul este marea revelație prin care Dumnezeu a recunoscut viața.
441. Păcatul este diadema Destinului.
442. În Dumnezeu se află păcatele binelui și ale răului prin care cunoaște lumea.
443. Liberul arbitru pare astfel numai pentru om. În realitate liberul arbitru este păcat care nu are nimic a face cu ceea ce cunoaștem noi a fi liber arbitru fiindcă păcatul nu poate fi în sinea lui o alegere ci este un dat.

SORIN CERIN - PĂCATUL

444. Nu poate exista Destin fără existență și existență fără de păcat!
445. Păcatul nu poate cunoaște niciodată o lume fără de cunoaștere.
446. Păcatul cunoașterii este lumea iar al lumii absurdul.
447. Păcatul păcii este războiul și al războiului, pacea.
448. Nu există mântuire de păcat decât trecerea de la un păcat al răului la unul al binelui.
449. Păcatul artei este frumosul.
450. Păcatul frumosului este urâtul din iluzia vieții care nu-l recunoaște ca atare.
451. Chiar dacă păcatele binelui sunt denumite uneori virtuți, ele tot păcate rămân fiindcă nu odată au ucis speranțe sau vieți pe câmpurile de luptă.

SORIN CERIN - PĂCATUL

452. Morala este arta de a administra păcatele.
453. Păcatul moralei este societatea.
454. Viața este o împlinire a păcatului.
455. Nu putem muri fără păcat fiindcă nu putem muri fără să fi trăit.
456. Moartea este cel din urmă beneficiar al păcatului.
457. Care este sensul păcatului, în ce se împlinește el decât în lumea morții căreia îi este în cele din urmă predestinat?
458. Mereu mi-au plăcut trenurile ca să pot fugi din această existență care este un păcat că există.
459. Nu există păcat mai mare al acestei lumi decât să dai naștere unor copii fără viitor.

SORIN CERIN - PĂCATUL

460. Dacă cei nenorociți nu ar mai procreia alți viitori nenorociți, cei puternici ar deveni nenorociți la rândul lor.
461. Decât o lume a deșertăciunii în care trăim, mai bine fără ea.
462. Nu există viață fără luptă și nici părinte nevinovat care-și trimite copilul în ea.
463. A naște în această lume a păcatului, copii este egal cu a condamna la temniță suflete nevinovate.
464. Nu există fericire care să nu aibe originea în suferința acestei lumi a păcatului.
465. Trăim într-o lume plină de murdărie în care sexul devine judecătorul suprem al nenăscuților care se vor scălda în apa păcatului dătătoare de viață.

SORIN CERIN - PĂCATUL

466. Fără iluzia vieții care crede în sex, lumea ar deveni un imens cimitir care și-ar arăta propria sa deșertăciune conștientizând păcatul.
467. Avem nevoie de lume pentru a deveni asemeni ei, răi, meschini și mincinoși cum de altfel este și iluzia vieții hărăzită din păcat.
468. Cunoaștem prin deșertăciunea lumii și murim prin adevărul propriei ei deșertăciuni a păcatului.
469. Ce am fi fost fără această lume a păcatului?
470. Încotro s-ar mai putea muri fără această lume?
471. Lumea este iluzia care nu reușește să nască niciodată adevărul absolut.
472. Păcatul poate înțelege mult mai bine sensul adevărului acestei existențe decât puritatea.

SORIN CERIN - PĂCATUL

473. Nu există păcat care să nu fi trecut prin focul facerii Lui Dumnezeu.

474. Dacă Dumnezeu a făcut totul, înseamnă că tot Dumnezeu este și artizanul păcatului.

475. Nu putem separa păcatul de Dumnezeu fiindcă atunci L-am face pe Dumnezeu un neputincios care ori nu știa ce turnură va lua creația Sa ori este un impostor de zile mari.

476. Prin păcat cunoaștem liberul arbitru al lumii care unește sacral și profanul în sufletele noastre.

477. Păcatul este demn de respect fiindcă ne dă posibilitatea să alegem.

478. În păcat sălășluiesc toate convingerile, frumusețile și zidirile acestei lumi.

479. Cel ce uită de păcat, uită de sine.

SORIN CERIN - PĂCATUL

480. Orice am face, păcatul răului este cu un pas în urma păcatului binelui care vrea să dea un sens acestei lumi.
481. Păcatul este frumusețea pierdută a cunoașterii în colbul deșertăciunii iluziei vieții.
482. Cu toate că avem iluzia liberului arbitru prin păcat, ne retragem din calea lui, încercând să-l ascundem în ungherele sufletelor noastre, înstrăinându-ne de noi înșine.
483. Recunoscându-ne atât propriile păcate ale binelui cât și cele ale răului ne recunoaștem pe noi înșine.
484. O societate care nu-și recunoaște propriile păcate ale binelui și răului este o societate alienată.
485. Cât timp bisericile vor apăra păcatele binelui, înfierându-le doar pe cele ale răului, vom trăi în societăți bolnave, străine oamenilor care le compun.
486. Adevăratul izvor al tămăduirii este echilibrul dintre păcatele binelui și ale răului.

SORIN CERIN - PĂCATUL

487. Păcatul este resursa prin care viața își trage seva propriei sale spiritualități.
488. Păcatul este supremația spirituală prin care cunoașterea poate fi conștientizată de om.
489. Prin păcat întregul Univers devine parte a unui singur suflet care se naște și moare odată cu el, cât timp este cunoscut de acel suflet.
490. Un Dumnezeu fără de păcat este un Dumnezeu fără de om, care nu poate fi aflat niciodată în interiorul omului ci doar în exteriorul său, brutalizându-l.
491. Nu-i furați Lui Dumnezeu păcatele fiindcă îl alungați din adâncurile spiritului vostru pe străzile unei societăți străine de voi.
492. De câte ori nu au salvat păcatele lumea?

SORIN CERIN - PĂCATUL

493. O lume fără păcate ar fi o lume care nu numai că nu ar cunoaște viața sau moartea dar nu L-ar cunoaște nici pe Dumnezeu.
494. Păcatele sunt stelele care ne luminează bolta spiritului nostru transformându-ne necunoscutul în cunoscut.
495. Păcatul este dorul Lui Dumnezeu de a deveni om.
496. Dumnezeu nu a dat numai lacrimi de durere ci și de fericire, precum nu a lăsat numai păcate ale răului ci și ale binelui.
497. Oare viața noastră nu devine un păcat în fața morții sau în urma nașterii?
498. Lăsa-ți păcatul să aparțină oamenilor dacă vreți să aveți instituții umane.
499. Nu poate exista păcat fără de existență și fără de cunoașterea care să-l conștientizeze.

SORIN CERIN - PĂCATUL

500. Prin păcat cunoașterea poate conștientiza existența dându-i valoare de liber arbitru.
501. Păcatul este mântuirea de propriul sine al omului.
502. Păcatul moare ultimul din noi înșine și se naște primul.
503. Adevăratul rău se găsește atât în păcatul răului cât și în cel al binelui, el fiind ticăloșia, fățarnicia, josnicia și alte asemeni lor, iar toate acestea nu sunt numai în Satana ci și în Dumnezeu.
504. Și Satan își are sfinții Lui precum Dumnezeu sfinții Săi, diferența dintre unii și alții constă în modul de a aprecia binele și răul din păcatele binelui și cele ale răului.
505. Păcatul sublim al lumii este cunoașterea cu opuzii ei binele și răul.
506. Păcatul vieții este propriul ei Destin: Moartea.

SORIN CERIN - PĂCATUL

507. Păcatul cel mai neînțeleș al inimii este iubirea.
508. Diferența dintre binele Lui Satan și cel al Lui Dumnezeu constă în necesitatea omului. Care bine este mai necesar devine Dumnezeu iar care este mai respingător devine răul Lui Satan.
509. Un om fără de păcat ar fi un om inuman.
510. Nu există bunătate fără de păcat.
511. Cel mai sfânt păcat este iubirea.
512. Și sfinții Lui Satan iubesc fiindcă fără de păcatele răului nu am putea iubi.
513. Omul este o corabie care navighează în derivă printre păcatele binelui și răului spre a se regăsi pentru totdeauna în păcatul suprem care este moartea.

SORIN CERIN - PĂCATUL

514. Nu există păcat fără Dumnezeu și Adevăr.
515. Într-o lume a păcatului doar Dumnezeu poate decide adevăratul adevăr.
516. Lumina păcatului este viața care naște moartea.
517. Înaintea păcatului au fost doar Dumnezeu și Adevărul.
518. Chiar și păcatul crede în adevărul său.
519. Nu există păcat care să nu cunoască moartea în lumea cunoașterii.
520. Un Dumnezeu al omului fără păcat este un Dumnezeu fără El însăși.
521. Nu există merit mai mare al păcatului decât frumusețea.

SORIN CERIN - PĂCATUL

522. Unde-ar reuși vreodată moartea să poată muri în cunoașterea acestei lumi?
523. Câtă cunoaștere ar fi necesară pentru a desluși absolutul?
524. Unde se află răsăritul mort din inimile condiției noastre umane?
525. Câți nu au învățat să moară odată ce au aflat ce înseamnă fericirea acestei lumi?
526. Unde suntem noi Doamne cei uitați de viață pentru a face fericită moartea?
527. Suntem o minciună a creației, uitată de moarte pentru nu a fi făcută vreodată cadou vieții?

SORIN CERIN - PĂCATUL

SORIN CERIN - PĂCATUL